

SORTIDES AL TNC

Com cada any el Departament de Llengües organitza sortides amb els alumnes de 2n Cicle d'ESO i Batxillerat al Teatre Nacional de Catalunya. Enguany ens hem desplaçat a Barcelona per veure tres obres: *Les falses confidències* de Pierre de Marivaux, *Aigües encantades* de Joan Puig i Ferrater i *La fam* de Joan Oliver.

Els alumnes ens fan arribar els seus comentaris i impressions.

LES FALSES CONFIDÈNCIES

Els alumnes de 3r i 4t d'ESO van anar al TNC a veure aquesta obra que es representava a la Sala Gran d'aquest teatre. L'Àngel Oliveras i en Jordi Casas, de 3r, ens fa arribar els seus comentaris.

OBRA ACCIDENTADA

Obra accidentada, doncs sí, per dues coses i dos significats. El primer significat es refereix a aconseguir veure-la; i amb això vull dir que no es suspenguí, perquè el dimarts vint-i-dos de novembre vam anar a Barcelona, amb les ganes de passar una tarda i un vespre de teatre profitós, però què va passar? Arribem a Barcelona, berenem, entrem al Teatre Nacional de Catalunya i surt la primera "actriu", però el guió no sembla el del fulletó i des de falses confidències ens en donen unes de molt vertaderes: una actriu, la Laura Conejero, ha tingut un atac de pedra i se l'han hagut d'endur amb pressa cap a l'hospital. Nosaltres, decebuts, ens en tornem cap al nostre estimat poble, amb esperances de poder tornar un altre dia per veure aquesta obra, i al mateix fer, perdre dues hores més de classe, per què amagar-ho?

Bé, després de molt esperar se'ns notifica que el dia tretze de desembre tornarem per intentar veure realitzat el nostre desig de veure l'obra. I aquest dia, a quarts de tres agafem l'autocar cap a Barcelona, entrem al teatre, i per fi veiem l'esperat teatre promès.

L'argument de l'obra ràpidament és explicat però és molt embolicat: l'obra passa tota en una mateixa casa de rics de principis de segle XX. Comença que la senyora de la casa busca administrador i el seu advocat li aconsella el seu nebot, que s'hi presenta, passa una prova de la senyora i aquesta el contracta. La senyora de la casa té unes terres que són reclamades per un comte; aquest comte li diu que o passa per judici o es casa amb ell. La senyora, al final, decideix anar a judici, però la seva mare no vol el jove administrador i vol que la seva filla accepti el que li proposa el seu promès, el comte. Mentrestant, però, una criada confessa a la senyora que l'administrador està enamorat d'ella, i que per això hi ha volgut treballar tant sí com no. Amb tot això es crea un embolic grandios que al final és resolt amb la declaració de l'administrador cap a la seva senyora i l'acceptació d'aquesta. Finalment es veu que tot era comandat pel criat, que al final marxa i es descobreix que era una dona.

Amb aquest final es poden deduir diverses coses, però, segons el meu parer, la deducció principal és que

el criat protagonista és lesbiana i que, al veure que no pot assolir l'amor de la senyora, fa que sigui feliç per sempre amb un home honrat i que l'estima per sobre de la seva vida. Altra gent em dirà el contrari i jo no els ho discutiré, també es pot veure diferent.

Així que sí que és accidentada, l'obra: l'argument, accidentat i l'accés, accidentat.

Àngel Oliveras - 3r d'ESO

Les falses confidències: el desenllaç

El dimarts 22 de novembre, sortíem de Llagostera en autobús, en direcció a Barcelona. Concretament ens dirigíem al Teatre Nacional de Catalunya, on pensàvem que ens hi esperava l'alta comèdia *Les falses confidències* de Pierre de Marivaux, versionada i dirigida per Sergi Belbel. Però un cop dins la Sala Gran i ja asseguts als llocs pertinents, ens va sorprendre la notícia que una actriu havia patit un atac de pedra, fet que impossibilitava l'actuació.